

Wõta ja loe!

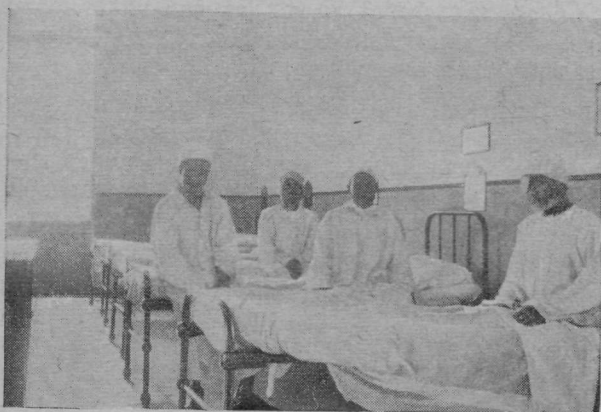
№ 23.

Andke mulle üks sõna!

Frank Wangs.

See sündis mõne aasta eest. Olin alles saabunud ühte linna, et pidada mõni nädal ewangelisatsiooni koosolekuid. Ühel päeval sain kutse minna linna haiglasse. Keegi mees seal tahta minuga kokku saada. Ta oli haigestunud ootamatult mõne päewa eest, nüüd oli ta seisukord väga tõsine.

Kuuldes ta nime, tuli mulle meele, et olin temaga kohtanud mõni kuu tagasi ühel misjoni konverentsil Rootsis. Teda ei mõinud

päris usuliseks inimeseks nimetada, harva ta käis meie piiblitundides. Kuid tal oli sel ajal ametipuhkus, asus maal, ja nii mõis ta sama hästi tulla misjonikoosolekule, — aja wiiteks.

Ta oli andekas, walwas ja arukas mees. Suwiga jälgis ta meie koosolekuid. Waade, mõte, meel, kõik oli kaasas, kuigi ta terawad kangestunud näojooned ei wäljendanud põrmugi seda, mis ta hinges liikus. Ta ei olnud seal mitte kaasa aitamas, wõi et saada usulisi tundeid, waid ta tahtis ainult uurida usku nii ligidalt, kui võimalik.

Peale koosolekut kohtasime üksteisega ja jalutasime natuke jutteldes. Loomulikult polnud ta mingi usuwastane. Usku oli waja,

eriti suurtele masfidele oli see otstarbekohane. Need küll wajamad midagi, mis neid ohjeldab ja peab waos ning neile on usk tarwilik. Kuid ise ta wõttis enda suhtes hoopis teise seisukoha ja lihtne armust päästmise sõnum ei omanud ta meeleft mingit tähtsust.

Tal oli hea moraal ja eeskujulik elu. Igaüks tundis teda, wõis tunnistada, et ta oli õiglane ja austamisväärne. Ta teadis isegi seda ja uskus, et on walmis eluks ja surmaks selle hea moraali põhjal. Jumal ei wõinud loomulikult tal rohkem nõuda, kui mida ta õiglane, kõlblane, ja aumäärne mees ju oli korda saatnud. Kõik oli teega siis päris selge.

„Ja, kuid mis ütleb Jumala Sõna?“ usaldas keegi meie seltskonnast küsida.

„Jumala Sõna — Piibel? See sisaldab endas küll palju häid kohti ja seal on palju seesugust, mida on wäärt mõelda ja teostada elus, kuid mina milgil juhusel ei usu seda raamatut, senti kui see sõdib minu teadusliku ilmawaate wastu.“

See oli talle suureks komistuseks.

„Ja, peale selle,“ jatkas mees, „on mul nüüd nii palju muud mõtlemisainet, et ei jõua sellele küsimusele rohkem tähelepanu pühendada. See wõib jääda edespidi.“

Nii me lahkusime, ega saanud wahepeal enam kokku, kuni nüüd teade tuli, et ta haiglas on ja tahab kokku saada minuga. Kiirustasin sinna, kuna süda õhkas Isjanda poole, et ta aitaks mind wiia selle waesele päästmise sõnumi. Oli ta warem ju nii ligipääsematu.

Astudes haigetuppa, wiidi mind ühe woodi juure, mis oli toa nurgas eesriide taga. Seal lamas ta nüüd — kuid kuidas oli ta muutunud! See pilk, mis nii uuriwalt, armustawalt enne waatles rahwast koosolekuil, oli nüüd palawikuline ja täis ahastust. Mõlemad wabisewad käed ulatas ta mulle ja õhkas: „Mängs, miks ei tulnud te warem?“

Waewalt olin wastanud küsimusele, kui ta jätkas:

„**U n d k e m u l l e ü k s j õ n a , m i s a i t a b s u r m a s !**“

Ras oli see siis sama mees, kellega enne olin kohanud? Oli see just see, kes enne nii iseteadwana ja kindlana oli esinenud, rahul olles endaga? Oli siis see sama mees, kellel oli muid ülesandeid ja harrastusi nii palju, et polnud aega mõelda hinge päästmisele, mees, kes kord kinkis usu suurtele masfidele ja harimata rahwale, kuid, kes nüüd ise lamas maas igatsedes ühte sõna, mis wõiks surmas anda kindlust ja rahu?

Jah, see oli tema, kuid siiski nüüd hoopis teine mees. Jumal oli pannud oma käe selle kõwaloomulise mehe õlale ja talutanud ta igawiku läwele, kus mees taipas, et pole enam pääsmist. Oma sü-

dames pidi ta nüüd Jumalaga jätma oma naise ja väikeste lastega, maha jätma hea paiga ja hiilgava tulewiku. Ta filosoofia oli purustatud. Teadus ei kõlbanud enam seal pool läwe. Hea moraal ja eeskujulik elu ei ehitanud silda üle aigutawa kuristikku.

„Andke mulle üks sõna, mis wälja peab surmas.“ Mehe elu oli lõpul. Ta teadis seda. Midagi polnud tal enam oodata siit maailmast, mis teda kord nii wõlus, meelitas ja wangistas. Ta pidi surema, kuid ta tundis, et polnud walmis suremiseks. „Andke mulle üks sõna, mis aitab surmas.“

Wõtsin Piibli ja lugedin Jeesaja 53 peatüki. Lugedin Temast, kes kandis meie patud ja wõttis endale meie karistused. See oli kui oleks ulatatud klaas külma wett jänus nõrkwale. Ta ahmis iga sõna armust ja päästmisest. Nägin, kuidas suured pisarad weeresid üle ta palawikus õhetawate palgede, nägin, kuidas kuivad huu- led liikusid palwes ja kuulsin uuesti ja uuesti õhkawat: „Minu pärast, minu pärast, minu pärast Sa sai inimeseks ja suri ristil.“

Wajusin põlwelele woodi juure ja walasin südame wälja palwes selle wõitlewa mehe hinge pärast. Ning Jumal oli halastaja ning armuline, andes taewalisk walgust waematud patuse südamesse. Ta sai armust päästetud ja surigi warsti peale selle.

Sina narr!

Keegi uskmatu arst, kes tihti ristiusu tõdesid pilkeainena tarwitas, awas ühel päewal Piibli. Milleks? Teadagi selleks, et sealt leida uusi nalja aineid. Kohe leidis ta kirjakoha: „Mõni wõtab welda: Kuidas peawad furnud ülestõusma ja misjaguse ihuga tulewad nad?“ 1. Kor. 15: 35. See näis erilisel sobiw kirjakohalt pilkaks ja naljaks, sest usk ülestõusmisest oli tema meelet kõige suurem rumalus ilmas. Ta tahtis taas Piibli kinni panna, kui ta pill langes järguisele salmile: „Sina narr! Mis sa küllwad, ei see saa elawaks, kui ta ei sure.“ Sõnad „sina narr!“ tabasid imelise wäega otsekui pilkelööb ta südametunnistust. Jumal heitis nende sõnadega pilkaja põrmu, et teda siis jälle üles tõsta kui oma armutunnistajat. Läbi meelearandamise ja usu astus arst uude ellu. Pilkaajast sai truu Issanda järekäija. Oma Piibli kaanele laskis ta kinnitada hõbedast tahwliikese, millel seisid sõnad: „Sina narr!“ Igakord, kui ta oma Piibli awas, tuletasid need sõnad ta endisaja rumalust ja uskmatust meele, kuid ka suurt Jumala armu ja wäge, mis teda õnnistusele oli wiinud.

Kindral-leitn. Viebahn.

Raske aeg ei luba suuri ostusid ja mugawusi jõuluks, kuid sellest hoolimata wõite omale ja teistele walmistada meeleolu- ja õnnistusriika jõuluõhtu, ostes jõulualbumi „**Jõuluõhtu**“. Paljude truu ja oodatud jõulukulaline on ta olnud!

Pildirikas, kaunis wälimus ja walitud hea siis! Hind ainult 25 s.

Wiis torpeedo madrust.

Aastal 1906 peeti Kielis ewangeeliumi koosolekut, kus kuuljaskonna hulgas oli ka wiis torpeedo madrust. Meilt küsiti, kas nad Jeesuse kutsut on mõistnud ja kas tahawad nad Jeesust, kui Päästjat wastu wõtta.

„Ja, me oleme sest aru saanud, see on tõde.“ Kuid nad ei tahtnud mitte weel selles õhtul otsustada oma elu Jeesusele, ja nii hakkasid nad minema laewale. Siiski üks neist ei saanud teisiti, kui pööras teelt tagasi, tunnistas oma patud ja leidis armu ning rahu.

Järgmisel hommikul läks torpeedopaat laewastikuga harjutustele. Mõõbus päew ja saabuwa öö pimeduses, teisest laewast tabatud, purunes ja läks põhja mainitud torpeedopaat. See, kes oma elu oli Jeesandale üle annud sai päästetud, kuna teised neli hukkusid. Warem, kui nad arwasid, läksid nad igawikku. See oli wiimane armukutse neile eelmise õhtu koosolekul.

Wiebahn.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ünn sel', kel' Jeesus armas Ja tema sõna ka! Ei seda wõida ilmas Ei kurat pörguga, Kus Jeesus iial elab, Seal wõidab wõimuses; Kes ta peal usus seisab, Sel tõest elu käes.

Kui sadamast ja efsind Maailma mere peal, Kui waewatud ja wäfsind Sa tuulest, tormist seal: Waat siin on Jeesu sõna, See õiget teed sind wiib Küll igawese randa Ja rahupaika siit.

Kui wäfsind risti waewast Sa tahad nõrked, Siis Jsa sõnast taewast Wõid jälle kosuda. See kinnitab su rammu Ja jahutab su meelt; Kui ka ju wäfsind ammu, Saad jõudu ülewelt.

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Ainult find, mu armas Jeesus, Olen ärawalinud, Sina üksi siin maailmas Juhatad mind õiget teed.

Koor: Ainult find, ainult find; Armas Jeesus, ainult find.

Ainult find mu hing siin tunneb, Kui üht rõõmuallikat, On mul find, siis olen kindel Sinu rahu-seaduses.

Ainult find, ei iial teifi, Nõuan mina alati, On mul find, siis olen õnnis, Sest saab küll mu hingele.

Toimetaja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ a 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Jlmub 2Xkuus. Maksab aastas 50 s., 1/2 a. 25 s. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatimisjoni heaks, tellimisi ja kaastõid saata toimetaja aadressil — Pääse 5—7, Tallinn. Tellida võib ka Briti & Wäljam. Piibliseltsiit, Kataskaewu 4 Tallinna; sealsamas laada ka igasuguseid piibleid ja piiblisti.

R.Ü. „Külwaja“ trükk Keilas 1932.